

економічної безпеки підприємства. *Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво.* 2020. № 4(115). С. 90-93. URL: http://www.econom.stateandregions.zp.ua/journal/2020/4_2020/18.pdf (дата звернення 10.04.2023)

3. Феєр О.В. Управління інвестиційною діяльністю підприємств у ринкових умовах. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка».* Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку. 2016. № 851. С. 140-145. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VNULPM_2016_851_20 (дата звернення 10.04.2023)

Діана ВОЙТКО

здобувачка освітньо-професійної програми
«Публічне управління та адміністрування» ЗУНУ
Науковий керівник – к.е.н., доцент,
доцент кафедри менеджменту, публічного
управління та персоналу ЗУНУ
Лідія КРУП'ЯК

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД ЯК БАЗОВОГО СУБ'ЄКТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Реформа системи державного управління, що триває в Україні, призвела до того, що громадськість стає дедалі активнішою в управлінні розвитком своїх громад. Це пов'язано зі створенням інститутів громадянського суспільства, системою місцевого самоврядування та змінами в регіональному управлінні.

Україна, як і інші країни, продовжує йти власним шляхом розвитку, впроваджуючи стратегічне планування для сталого розвитку своєї території. Сьогодні планування є інструментом підвищення конкурентоспроможності території та засобом об'єднання різних стейкхолдерів її розвитку заради спільних цінностей і далекосяжних планів. Процес планування діяльності громади є одним з етапів її розвитку, на якому вона також знаходить способи реагування на політичні, економічні, соціальні, екологічні та інші зміни.

Саме забезпечити створення нової реальності та майбутнє країни в цілому мають територіальні громади, остаточною кількістю яких було затверджено у 2020 році. Свою громадську позицію населення, а особливо депутати як представники територіальних громад, має демонструвати не лише розуміння законодавства, а й розуміння концепції змін у місцевому самоврядуванні в Україні, яка акцентує увагу на тому, що мешканці мають брати участь в управлінні громадою та робити свій внесок у її розвиток.

Для забезпечення послідовного розвитку громади створюють стратегії. У яких чітко визначають мету і цілі розвитку, а також засоби, які допоможуть досягти цих цілей. «Стратегії – це довготермінові плани розвитку, які розробляються, як правило, на 7-10 років, це бачення, місія, пріоритети громади, це те – куди рухається громада. Проте реалізується Стратегія через щорічні плани та програми розвитку, конкретні проекти, на які виділяються чи залучаються кошти. Поступова, поетапна реалізація таких проектів чи програм наближає громаду до її стратегічних цілей. Процес стратегічного планування – це довготривалий творчий процес із певним алгоритмом дій, який покликаний вирішити питання забезпечення сталості розвитку територіальної громади» [1]. Кожна Стратегія розвитку повинна дотриматись засад сталого розвитку, включаючи його основні складові – економічна, екологічна та соціальна.

Цілі стратегій розвитку кожної територіальної громади повинні узгоджуватись з цілями Державної стратегії регіонального розвитку на 2021-2027 роки [2]. В Україні ще не кожна територіальна громада має розроблену стратегію розвитку, тому використовують короткострокові Програми розвитку своєї території.

Ми вважаємо, що для забезпечення в майбутньому ефективного функціонування територіальних громад як базових суб'єктів місцевого самоврядування через стратегічний розвиток, варто дотримуватись певних кроків, які сприятимуть сталому розвитку – це:

- розширення економічного впливу за межі територіальної громади через співпрацю з іншими громадами чи стейкхолдерами;
- стимулювати максимальну залученість населення до вирішення різних питань, особливо залучати молодь, яка може стати основним рушієм розвитку громади;
- забезпечення сприятливого інвестиційного клімату для вітчизняних та закордонних інвесторів;
- постановка реальних цілей для територіальної громади у стратегії, адже при грамотно сформованих цілях легше забезпечити збалансований та сталий розвиток;
- забезпечення розвитку сільських територій за допомогою інвестиційних проектів, відпочинкових зон тощо;
- впровадження концепції «розумного міста» у різних сферах життєдіяльності територіальної громади: безпеки, інвестиції та бізнесу, туризму, медицини, освіти та інше.

З початком повномасштабного вторгнення постало безліч викликів на які потрібно було миттєво реагувати. Одним з них стала підтримка економіки. Війна суттєво вплинула на значну частину бізнесу в країні:

близько 85% українських підприємств сповільнили або призупинили роботу, а близько 1% не відновили діяльність. Основними викликами, з якими зіткнувся бізнес під час війни, були: відсутність замовлень, проблеми з логістикою, брак персоналу, нестача сировини та ресурсів [3]. Незважаючи на ці проблем територіальні громади, особливо ті на території яких не ведуться бойові дії, повинні забезпечити свій розвиток. Основними зацікавленими сторонами якого має бути населення та місцевий бізнес. Спільними зусиллями з врахуванням нових реалій та мінливості зовнішнього середовища територіальні громади зможуть розвиватись.

Отже, стратегічний розвиток громади важливий для забезпечення її подальшого ефективного функціонування. Враховуючи непростий час важливо мати орієнтири на майбутнє до яких потрібно йти.

Список використаних джерел:

1. Григор'єва В.В. Організація участі територіальної громади у вирішенні питань місцевого розвитку. Вінниця. 2019. с.96
2. Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на період на 2021-2027 роки: Постанова Кабінету Міністрів України; Стратегія від 05.08.2020 № 695 //
3. База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/695-2020-%D0%BF> (дата звернення: 17.04.2023)
4. До 85% українського бізнесу обмежили або припинили роботу через війну. Українформ. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-economy/3445883-do-85-ukrainskogo-biznesu-obmezili-abo-pripinili-robotu-cerez-vijnu.html>

Тетяна ВОЙЧИШИН

здобувачка освітньо-професійної програми
«Менеджмент» ЗУНУ
Науковий керівник – к.е.н., доцент
кафедри менеджменту, публічного
управління та персоналу ЗУНУ
Любов ЗАСТАВНЮК

УДОСКОНАЛЕННЯ КОМУНІКАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА

Сучасні підприємства повинні бути гнучкими та адаптивними до постійних змін у зовнішньому середовищі, що забезпечує їх конкурентоспроможність. Для цього необхідно мати ефективну комунікаційну систему з зовнішнім середовищем, яка забезпечує збереження та зміцнення ринкових позицій. Основним інструментом для досягнення цих цілей є комунікаційна політика, яка повинна бути розроблена та виконана відповідно до стратегії та відповідних планів підприємства. Відтак використання інструментів комунікаційної політики допомагає підприємствам адаптуватися до змін на ринку та